

Det har givet debat om, hvad der er den rigtige rollefordeling mellem de folkevalgte lovgivere og Domstolen. Det er en vigtig og helt legitim debat, som vi skal tage, og det gør vi jo også. Jeg ved også, at dommerne i Luxembourg bider mærke heri og i øvrigt er åbne for kontakt med og besøg fra f.eks. nationale parlamentarikere. Jeg synes, at Europaudvalget burde besøge Domstolen i Luxembourg, og så kunne man jo også lige tage domstolen i Strasbourg med. Jeg synes, det ville være en glimrende idé, om man gjorde det.

Man hører undertiden påstande om, at EU-rettens forrang undergraver den danske grundlov, og at EF-Domstolen derved på en eller andet måde står over danske domstole, men det er jo ikke korrekt. Det er klart, at EU's regler skal overholdes, men Danmark er kun bundet af EU-retten inden for de områder, hvor vi har overladt beføjelser til EU. I sidste ende patroljeres den grænse af os selv. Det har Højesteret jo fastslået i den såkaldte Maastrichtdom fra 1998.

Lad mig vende tilbage til EF-Domstolen og dens særlige rolle. Ud over at sørge for, at EU's regler bliver overholdt, har Domstolen også til opgave at fortolke EU-samarbejdets grundlag, traktaterne og EU's lovgivning. Det er ikke altid nogen let opgave, bl.a. fordi de forskellige lovtekster i EU undertiden er mindre klare end f.eks. danske lovtekster. Det ligger i kompromisets natur. Her vil en afgørelse fra Domstolen let kunne opfattes som nyskabende eller eventuelt som udtryk for politisering. Også her er det derfor naturligt, at Domstolens afgørelser af og til giver anledning til kritik.

Når det er sagt, er det også vigtigt, at debatten om EF-Domstolen ikke kommer ud af proportion og overskygger for Domstolens mange og helt nødvendige dagligdags gøremål. Debatten må heller ikke få lov til at overskygge Danmarks grundlæggende interesse i at bevare en stærk retsinstans i et samarbejde som EU.

Hvis vi tager spørgsmålet om Domstolens mangeartede sager først, vil jeg sige, at man undertiden får det indtryk fra debatten, at Domstolen er optaget af at afsige vidtgående domme om alt mellem himmel og jord. Det modsatte er faktisk tilfældet. Langt de fleste sager ved EF-Domstolen er forholdsvis ukomplicerede, f.eks. hvor EF-Domstolen fastslår, at en medlemsstat ikke har opfyldt sine EU-forpligtelser, fordi medlemsstaten ikke har gennemført et direktiv eller den har indført handelshindringer i strid med traktaten. Til illustration kom der i 2006

knap 1.000 nye sager til Domstolen i Luxembourg. Mange af de sager er helt ukomplicerede. De kommer aldrig op i pressen, men det er værd at huske, at det faktisk er det brødarbejde, der tager den meste tid ved Domstolen.

Derudover er det jo kernen i ethvert retsfællesskab, at der er domstole til at fortolke reglerne i det fællesskab. Det gælder også i EU. Det vil altid være i et mindre land som Danmarks interesse at have et retsbaseret internationalt samarbejde, hvor stærke institutioner kontrollerer, at reglerne overholdes. Det er derfor grundlæggende i dansk interesse, at der i EU er en stærk domstol.

Dermed ikke sagt, at Domstolen ikke kan kritiseres, men kritik af konkrete afgørelser må altså ikke skygge for, at institutionen som sådan er vigtig og i Danmarks interesse. I den forbindelse vil jeg gerne fremhæve noget, som forslagsstillerne ofte overser, nemlig at EF-Domstolen på en lang række områder faktisk har afsagt domme, som vi fra dansk side har hilst velkommen, og som vi anser for helt naturlige. Det gælder f.eks. på områder som ligestilling mellem kønnene, miljø, åbenhed og aktindsigt, beskyttelse af borgerne over for myndighederne, f.eks. i form af adgang til erstatning ved myndighedsfejl, samt store virksomheders misbrug af deres dominerende stilling på markedet.

Disse sager viser et andet billede af EF-Domstolen end det billede, vi ofte møder i debatten, nemlig et billede af en domstol, der er optaget af at træffe rimelige og balancerede afgørelser i de konfliktspørgsmål, som Domstolen bliver bedt om at tage stilling til.

Endelig vil jeg gerne fremhæve, at regeringen ikke forholder sig passivt til EF-Domstolens arbejde. Tværtimod søger vi at påvirke Domstolens fortolkninger af EU-retten gennem en aktiv deltagelse ved EF-Domstolen. Det er Udenrigsministeriet, der varetager opgaven som Danmarks advokat ved EF-Domstolen, og vi gør det i et tæt samarbejde med andre ministerier, herunder naturligvis særlig Justitsministeriet. Vi gør vores synspunkter gældende, ikke blot i sager mod Danmark eller i sager, som danske domstole forelægger EF-Domstolen, men også i andre principielle sager.

Alt i alt er der en række aspekter ved Domstolens arbejde, som vi hilser velkommen. Det kan ikke nytte noget, at vi kræver traktatændringer i forbindelse med diverse bestemmelser om Domstolen, når vi i få sager har en anden opfattelse af, hvad der bør være gældende ret, end